

17 juli 2020

Lieve leden en vrienden van Vrijzinnig Centrum De Hoeksteen,

We bevinden ons al in het midden van de zomer en mooi en regenachtig weer wisselen elkaar af. Zoals elke zomer.. maar is het als elke zomer? Ik wil graag met u een *beleving van de tijd* delen. Een vraag daarbij aan u is: heeft u ook het gevoel dat het jaar opeens heel snel is gegaan? Dat je de dagen in de week niet meer precies weet als de herkenbare bakens zoals de kerkdiensten en boodschappen doen op de markt weggefallen zijn, is natuurlijk ook niet zo raar. Maar een gevoel van achterlopen omdat het jaar opeens heel snel is gegaan, herkent U dat?

Met collega predikanten ontmoet ik 6 keer per jaar in Sassenheim. Een deel van hen ken ik nu al 15 jaar. We ontmoetten vorige week. We bespraken eerst hoe het ons vergaan was in de coronatijd. Diverse predikanten, ik hoor daarbij, noemden een vreemd gevoel van tijdsbeleving. We wisten uiteraard dat het juli was maar *voor ons gevoel* zou het rond eind april moeten zijn! We waren zelf verrast toen we dit opmerkten. Hoe kan dat?

Ik dacht daar thuis verder over na. Ik heb wel eens gehoord dat een vakantie op een onbekende plaats langer lijkt te duren omdat je veel *nieuwe dingen* onderneemt. Dit zou dan andersom moeten gelden. Het zou er op kunnen wijzen dat de coronacrisis zo intensief onze aandacht opeiste en daarmee zo'n onveranderlijke invloed had, maanden lang, dat de tijd ongewoon snel voorbij is gegaan?

Over tijd gesproken. We hadden afgelopen jaar aandacht in een overdenking voor Hartmut Rosa, een filosoof/socioloog die aandacht had gevestigd op de versnelling van het dagelijks leven. Volgens Rosa kon die leiden naar gevoelens van vervreemding. Een belangrijk onderdeel van die versnelling van het leven vormden de moderne media. Daar moest ik ook aan denken. In de afgelopen corona-maanden bleven de meeste mensen thuis. Contacten werden meer per telefoon, pc en e-mail gedaan. Er ontstonden ook nieuwe soorten contact per computer, zoals voor vergaderingen, school en studie. Ook ik stuurde u filmpjes toe voor de pc. Versnelt dat de tijdsbeleving?

Waarschijnlijk wel. Vroeger moest je voor een vergadering elkaar ontmoeten. Eerst naar een plaats toe, dan naar een gebouw toe en als je daar was; trappen op, koffie halen, naar de vergaderruimte toe. Na afloop weer terug. Tussen de activiteiten in was ook enige loze tijd. Als je die weghaalt en zogenaamd efficiënt bent, kun je meer activiteiten in een dag plannen. Maar wordt dat dan niet te veel?

Ik hoop dat we spoedig onze gewone rust kunnen hervinden en ook onze beleving van de tijd weer normaal wordt. Nee, niet het nieuwe normaal, dat bevalt mij niet. Maar het oude normaal met de rust van de gewone dagelijkse handelingen die tijd mogen kosten. Die ook soms niet efficiënt zijn omdat je ergens heen gaat. Rust biedt die loze tijd en de kleine 'nutteloze' wandeling langs de bekende bomen. Ik sluit af met een gedicht dat aandacht vestigt op nog een andere beleving van tijd van de dichteres Vasalis.

Tijd

Ik droomde dat ik langzaam leefde...
langzamer dan de oudste steen.
Het was verschrikkelijk: om mij heen
schoot alles op, schokte of beefde,
wat stil lijkt. 'k Zag de drang waarmee
de bomen zich uit de aarde wrongen
terwijl ze hees en hortend zongen;
terwijl de jaargetijden vlogen
verkleurende als regenbogen...
Ik zag de tremor van de zee,
zijn zwellen en weer haastig slinken,
zoals een grote keel kan drinken.
En dag en nacht van korte duur
vlammen en doven; flakkerend vuur
– De wanhoop en welsprekendheid
in de gebaren van de dingen,
die anders star zijn, en hun dringen,
hun ademloze, wrede strijd...
Hoe kón ik dat niet eerder weten,
niet beter zien in vroeger tijd?
Hoe moet ik het weer ooit vergeten?
Vasalis

Alle goeds voor u, tot ziens,
hartelijke groet

Katrijne Bezemer